

There are no translations available.

В темнім борі дві дороги,
Заховані в густий яр.
Довго їх топтали ноги, —
Наших славних партизан.
На високій полонині,
Скрита стежка, серед скель;
Ходить нею не віднині, —
Друг-підпільник молодий.
Наче олень він збігає
З гір Карпат, ген по Кавказ.
Бистрим соколом злітає,
До Столиці по наказ.
Рідна Мати-Україна
Мати лицарів-орлів,
Кличе до святого діла,
Найкращих своїх синів.
Витоптана шлях-дорога,
Що веде у Чорний Ліс;
Ходить нею на ворога —
Наш новітній Кривоніс.

По широкій Україні,
Грає сурма бойова,
Під прапором злото синім,
Виступає в бій УПА!
На чолі Тарас Чупринка,
Легендарний генерал:
Безсмертний в своїх учинках,
Наш друг, Шухевич Роман.
Він веде хоробрих воїв,
Двісті тисяч партизан,
Славних лицарів-героїв,
Щоб здвигнути Волі-Храм.
Клич його, як грім лунає:
Всім народам свобода!
Встань, хто в серці Віру має!
Встань, на лютого врага!
На просторах України,
Зі страху дрижить кат,
Як почув, що орли смілі
Вилетіли з гір Карпат.
Нині світ Чупринку знає,
Як Начальника УПА.
Нарід його величає,

Як незламного борця...
Що боровся за свободу,
Впав в нерівному бою:
За честь рідного народу,
За волю рідного краю.
Славно вмер, на ріднім полі,
За своїх братів, сестер.
В ранах згас, в леті до волі, —
Але духом він не вмер.
Дух Чупринки вічно ходить,
Розгріває серця людей:
Нових лицарів він родить,
Б'є ворога: в ніч і в день.
Бо дух героя не гине,
В слаavnій, козацькій землі.
З-за могили він прилине.
Щоб прискорить волі дні.

Визвольний шлях. — 1962. — Кн. 10. — С. 942.

Альманах «Гомону України», 1982. — Торонто, 1982. — С. 36.